

A Fővárosi Ítéletábra a felperesi jogi képviselő neve (felperesi jogi képviselő címe) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek az alperesi jogi képviselő neve (alperesi jogi képviselő címe) által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen a Fővárosi Törvényszék-én kelt számú ítélete ellen az alperes által sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja;

kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek (.....) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes mint végrehajtást kérő kérelmére a Fővárosi Törvényszék-án-..... szám alatt végrehajtási lapot bocsátott ki a H. O. M. és Sz. Sz. Zrt. (a továbbiakban: H. O. Zrt.) adós ellen a Fővárosi Törvényszék és a Fővárosi Ítéletábra számú ítéletei alapján Ft és járulécai végrehajtására. A végrehajtási eljárás végrehajtói ügyszám alatt dr. B. Sz. önálló bírósági végrehajtó előtt volt folyamatban.
- [2] A végrehajtási eljárásban F. L. helyettes bírósági végrehajtó végrehajtási ügyszám alatt-én elektronikus hatósági átutalási megbízást állított ki a H. O. Zrt.-nek az alperes neveáltal vezetett pénzforgalmi jelzőszámú fizetési számlájára. Az átutalási megbízással a végrehajtó az adós fizetési számláit forint erejéig a végrehajtást kérő felperes követelésének kielégítésére lefoglalta, és elrendelte a lefoglalt összeg átutalását a végrehajtói letéti számla javára.
- [3] Az átutalási megbízáson az adós nevének megjelölésére 32 karakter áll rendelkezésre, ezért a végrehajtó az adós neveként „H. O. M. és Sz”-t tüntetett fel. A „Közlemény” rovatban a végrehajtó az alábbiakat tüntette fel: „.....:Fővárosi TörvényszékPolgári”.
- [4] Az alperes neveszombathelyi fiókja az ugyanezen a napon kelt átiratában arról tájékoztatta a végrehajtót, hogy az átutalási megbízás teljesítését visszautasítja. A visszautasítás okaként a Magyar Nemzeti Bank elnökének a pénzforgalom lebonyolításáról szóló 18/2009. (VIII. 6.) MNB rendelete (a továbbiakban: MNB rendelet) 7. § (1) bekezdésére hivatkozással azt jelölte meg, hogy „a számlatulajdonos és a fizető fél (adós) neve eltér”.
- [5] Az átutalási végzés visszautasítását követő 35 napban az alperes összesen forintot utalt át az

adós rendelkezése alapján harmadik személyek részére. A későbbiekben a felperes által kezdeményezett, az adós elleni végrehajtás nem vezetett eredményre.

- [6] A felperes panasza alapján az alperes felügyeletét ellátó Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: MNB) célvizsgálatot végzett végrehajtói megkeresések alperes általi kezelése tárgyában. Az MNB a számú vizsgálati jelentésében megállapította, hogy a végrehajtó által kibocsátott elektronikus hatósági átutalási megbízás alapján a „H. O. M. és Sz” megnevezésből egyértelműen megállapítható, hogy az intézkedés kérése mely gazdálkodóra vonatkozik. Az O. Céginfó adatbázis szerint „H. O. M.” kezdetű társaságból csak egy van nyilvántartva, így a számlaszámmal együtt vizsgálva az adós személye egyértelműen beazonosítható. A jelentés azt is megállapította, hogy a hatósági átutalási végzés elutasítása a pénzforgalmi jogszabályokat tekintve formailag jogszerű volt (teljes név használata a rövidített név helyett), a bank együttműködési készsége viszont nem volt megfelelő, mivel nem tájékoztatta egyértelműen a végrehajtót a konkrét hibákról, és nem tett meg mindent a formai hiba mielőbbi javítása érdekében.
- [7] A felperes leszállított keresetében forint és járulékainak megfizetésére kérte kötelezni az alperest szerződésen kívül okozott kár megtérítése címén. Az alperes az ellenkérelmében a per megszüntetését, érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.
- [8] A Fővárosi Törvényszék a-én kelt számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg felperesnek forintot, ezen összeg után-tól a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamatot és forint perköltséget.
- [9] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a-én számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 252. § (2) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A másodfokú perköltséget a felperesnél forint ügyvédi munkadíjban, az alperesnél forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjban és az általa lerótt forint fellebbezési illetékben állapította meg.
- A végzés indokolása szerint a felperes a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:519. §-a alapján szerződésen kívül okozott kár megfizetése iránti indított keresetet az alperessel szemben, ugyanakkor a kereseti követelés alapjaként a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 79/E. § (1)-(2) bekezdéseit jelölte meg. Az elsőfokú bíróság nem észlelte, hogy a felperes a Vht. 79/E. § (1) bekezdésében írt tényállást kártérítési alakzatként értelmezte, és figyelmen kívül hagyta, hogy a Vht. 79/E. § (1) bekezdése szerinti jogérvényesítés eltér a Ptk. 6:519. §-a alapján érvényesíthető jogtól. A kereset tartamának ellentmondásossága vezetett arra, hogy az elsőfokú ítélet eltért a kártérítés iránti követelésként megjelölt jog elbírálásától, és az eljárási szabályoknak nem megfelelően előterjesztett kereset végül olyan döntéshez vezetett, amely nem felelt meg sem az anyagi jogi, sem az eljárásjogi szabályoknak. A másodfokú bíróság észlelte azt is, hogy a felperes a keresetlevél mellékleteként nem nyújtotta be azt az okiratot, amelynek tartalmára a kereset ténybeli alapjaként hivatkozott. A másodfokú bíróság a megismételt eljárásra azt az iránymutatást adta, hogy a tárgyalás ismételt megnyitását követően az elsőfokú bíróságnak fel kell hívnia a felperest, hogy a keresetét az rPp. 121. § c) pontjában foglaltaknak mindenben megfelelő tartalommal terjessze elő, és egyértelműen jelölje meg az érvényesített jogot az annak alapjául szolgáló tényekkel.

A felperes kérelme

- [10] A felperes pontosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperestforint, ezen

összeg után napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamat és perköltség megfizetésére. Az ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 3. § (2) bekezdés a) és b) pontjai alapjánFt + áfa összegben kérte megállapítani.

- [11] Keresetének jogi alapjaként a Vht. 79/E. §-át jelölte meg. Előadta, hogy az alperes a végrehajtói felhívást nem teljesítette, és a végrehajtó rendelkezése ellenére az adós vagy más javára teljesítette a végrehajtás alá vont pénzüsszeget, ezért felelős a végrehajtást kérő felé. Álláspontja szerint az alperes a hatósági átutalási végzés teljesítését jogellenesen tagadta meg, mert az átutalási végzés tartalmazta azokat az azonosító adatokat, amelyek alapján a H. O. Zrt. adós fizető félként történő azonosítása kétséget kizáró módon lehetséges volt. A végrehajtó a hatósági átutalási megbízáson az adós nevét jogszerűen töltötte ki, mert a cégnév rövidített formája nem azonos a cégjogi értelemben vett rövidített névvel. Hivatkozott arra a tényre, hogy a végrehajtási eljárásban érintett adós részére fizetési számlát vezető más bankok gyakorlata az elektronikus hatósági átutalási megbízás kezelésének kérdésében egységes, és teljes mértékben ellentétes az alperes által követett gyakorlattól. Az alperestől eltérő módon az adós részére bankszámlát vezető valamennyi pénzforgalmi szolgáltató (O. ... Magyarországi Fióktelepe, K. és H. Zrt., U. B. Zrt.) a perbelivel egyező adattartalmú elektronikus hatósági átutalási megbízásokban foglaltak alapján fizető félként a H. O. Zrt. adóssá azonosította és a bankszámlák vonatkozásában érdemi intézkedést fogantatosított. Hivatkozott az MNB által az alperesnél lefolytatott célvizsgálat eredményeként készült számú vizsgálati jelentésben foglaltakra.
- [12] Álláspontja szerint az alperesnek az átutalási végzés alapján a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásáról szóló 2009. évi LXXXV. törvény (a továbbiakban: Pft.) 60. § (1) bekezdése alapján az adós nála vezetett számláit 35 napra sorba kellett volna állítania, amelyet nem teljesített. Megszegte továbbá a Pft. 62. § (3) bekezdésében foglaltakat is azzal, hogy a végrehajtás alá vont fizetési számlákról az adós által kezdeményezett fizetési műveleteket teljesített, holott a hatósági átutalási végzés alapján történő átutalás teljesítése megelőzi az egyéb fizetési műveletek teljesítését. Az alperes megsértette az MNB rendelet 7. § (1) bekezdésében foglaltakat is, mert az elektronikus hatósági átutalási megbízás átvételét annak ellenére utasította vissza, hogy a végrehajtói intézkedés az adós egyértelmű azonosításához szükséges minden adatot tartalmazott. Ezzel összefüggésben hivatkozott arra, hogy a pénzforgalmi jelzőszám alapján a fizetési számla az MNB rendelet 2. § 7. pontja alapján egyértelműen és kétséget kizáró módon azonosítható.
- [13] Álláspontja szerint az MNB rendelet melléklete által használt „cég nevének rövidített formája” terminológia nem azonos a cégnyilvántartás szerinti „rövidített név” fogalmával, ezért az átutalási megbízás a cég nevét az MNB rendeletnek megfelelően helyesen tartalmazta.
- [14] Hangsúlyozta továbbá, hogy a hatósági átutalási megbízásban foglalt végrehajtói rendelkezés érvényre jutását biztosító jogi kényszerből folyó követelmény, hogy a végrehajtási eljárásba vont pénzforgalmi számlavezető a legjobb tudása szerint, a tőle joggal elvárható gondossággal teljesítse minden jogszabályi kötelezettségét annak érdekében, hogy a végrehajtást kérő a jogerősen megítélt követeléséhez a végrehajtási eljárásban hozzájusson. A bíróságok szervezetről és igazgatásáról szóló 2011. évi XCIX. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 162. §-a értelmében az ügykörében eljáró bírósági végrehajtó által kibocsátott hatósági átutalási megbízást a pénzforgalmi szolgáltató köteles teljesíteni, a Pft. 64. § (1) bekezdésében foglaltakból következően a pénzforgalmi szolgáltatónak mérlegelési joga nincs.
- [15] A kereset összecszerűségét annak alapján határozta meg, hogy a hatósági átutalási megbízás alapján

az alperesnek forint összeget kellett volna átutalnia a végrehajtói letéti számlára, ezzel szemben az alperes a pénzt harmadik személyeknek utalta át.

Az alperes ellenkérelme

- [16] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Az ügyvédi munkadíjat a csatolt megbízási szerződés alapján kérte megállapítani.
- [17] Védekezése alapjául arra hivatkozott, hogy nem tanúsított felróható magatartást. Álláspontja szerint az átutalási megbízást a jogszabályoknak megfelelően utasította vissza, mert a végrehajtó által megjelölt adós neve alapján a cégforma nem volt azonosítható, enélkül a megbízásban megjelölt névnek a fizető féllel történő egyezőségét nem lehetett megállapítani. Hivatkozott arra is, hogy a megbízás közlemény rovata nem tartalmazta az alapul szolgáló határozatot hozó szervet, amely szintén szükséges elem, de miután a megbízások visszautasítása esetén GIRO-üzenetben és papír alapú válaszlevélben is csak egyetlen ok megjelölésére van lehetőség, a visszautasítás okaként a néveltérést jelölte meg.
- [18] Védekezése alapjául a Pft. 21. § (2a) bekezdésére hivatkozott, amely szerint a számlatulajdonos fizetési számlája terhére benyújtott hatósági átutalás és átutalási végzés teljesítéséhez szükséges fedezetet a pénzforgalmi szolgáltató a fizetési megbízásban szereplő név és egyedi azonosító fizető féllel történő egyezőségének megállapítása után azonnal elkülöníti. Az MNB rendelet 7. § (1) bekezdése szerint ha a fizetési megbízás a jogszabályokban előírt követelményeknek nem felel meg, a pénzforgalmi szolgáltató - a (2) bekezdésben foglalt eltéréssel - a fizetési megbízás teljesítését visszautasítja. Az MNB rendelet 2. mellékletének II. pontja szerint a pénzforgalmi nyomtatvány erre a célra rendszeresített rovataiban kell feltüntetni a fizető fél és a kedvezményezett számlatulajdonos nevét (szükség esetén rövidített formában, legfeljebb 27 illetve 32 karakter terjedelemben), míg a III. pont szerint a „Közlemény” rovatban fel kell tüntetni a benyújtás alapjául szolgáló határozat számát és a határozatot kibocsátó szervet. Az alperes álláspontja szerint jogbizonytalanságot eredményezne, ha a hiányosan kitöltött fizető fél nevét a pénzforgalmi szolgáltatónak egy külső adatbázisból kellene kikövetkeztetnie. Egy ilyen eljárással kezelhetetlen lenne a felelősség kérdése, amennyiben például a pénzforgalmi szolgáltató saját hatáskörében, jogszabályi kötelezés nélkül tévesen egészítené ki a hiányos adatokat. Felhívta a figyelmet arra, hogy a végrehajtó az átutalási megbízásban a benyújtás alapjául szolgáló határozat (a végrehajtás elrendeléséről szóló határozat) száma helyett végrehajtói ügyszámot tüntette fel, amely az alperes álláspontja szerint helytelen, ezért az átutalási megbízás „Közlemény” rovata nem felelt meg az MNB rendelet 2. melléklet III. pont 2. alpontjában foglaltaknak. Ezen túlmenően ellentmondásos volt a „Közlemény” rovatban a határozatot kibocsátó szerv megnevezése is. Hivatkozott arra is, hogy a hatósági átutalási megbízást kibocsátó hatóságoknak minden esetben lehetőségük van arra, hogy az esetleges visszautasítás okáról bővebb információt kérjenek, és ennek tudatában adják be újra a megbízást. A gyakorlatban ez a megoldás széleskörűen működőképesnek bizonyul.
- [19] Álláspontja szerint az MNB vizsgálati jelentésében tett megállapításoknak a per eldöntése szempontjából nincs jelentősége, az abban foglalt megállapítások a bíróságot nem kötik, továbbá az MNB a megállapításait nem egy kontradiktórius eljárás alapján tette, amelyben az alperes az álláspontját nem fejthette ki.
- [20] A kereset összecszerűségét nem vitatta.

Az elsőfokú bíróság határozata

- [21] A Fővárosi Törvényszék a-én kelt számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15

napon belül fizessen meg felperesnek forintot, ezen összeg után-tól a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamatot és forint perköltséget.

- [22] Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a megismételt eljárásban az alperes csatolta azt a hatósági átutalási végzést, amelynek a teljesítését megtagadta. Tényként állapította meg, hogy az átutalási megbízáson a végrehajtó az adós nevéként „Human Operator Munkaügyi és Sz”-t tüntetett fel. Ezen kívül megjelölte az adós cégjegyzékszámát, adószámát és pénzforgalmi számát is. A „Közlemény” rovatban a végrehajtó az alábbiakat tüntette fel: „.....:Fővárosi TörvényszékPolgári”.
- [23] Idézte a Pft. 64. § (1) bekezdését, valamint az MNB rendelet 31. § (3a) bekezdését, a 3. § (1) bekezdését és a 2. számú melléklet II.1. pontját.
- [24] Kifejtette, hogy az MNB rendelet terminológiája különbséget tesz a „rövidített név” és a „cég neve rövidített formában” között, név alatt értve a számlatulajdonos teljes vagy rövidített nevét. A gazdálkodó szervezet számlatulajdonos teljes vagy rövidített neve azonos a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 3. §-a szerinti cégnévvel. Eszerint a cégnévnek a választott cégforma megnevezését és legalább a vezérszót kell tartalmaznia, míg a cég rövidített neve a vezérszóból és a cég formájának megjelöléséből áll. A vezérszó hosszát illetően törvényi megkötés nincs, a törvényhelyhez fűzött miniszteri indokolás szerint az egy vagy több szóból is állhat. Az MNB rendelet a pénzforgalmi nyomtatvány kitöltésével kapcsolatosan azért használja a „cég neve rövidített formában” terminológiát, mert összesen 32 karakter áll a kitöltő rendelkezésére, ideértve a szóközöket is, és előfordulhat olyan eset, amikor a cég rövidített neve is meghaladja a 32 karaktert. Mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a végrehajtó az adós teljes cégnévének rövidített formában történő megjelölésével a nyomtatvány kitöltésére vonatkozó jogszabályi kötelezettségének eleget tett. A név azonosítására az alperesnek rendelkezésére állt az adós néven kívül az adós cégjegyzékszám és adószáma is, így a H. O. Zrt. azonosítására kétséget kizáró módon lehetősége volt. Erre tekintettel az alperes MNB rendelet 7. § (1) bekezdés alapján nem utasíthatta volna vissza az átutalási megbízás teljesítését.
- [25] Megállapította azt is, hogy a hatósági átutalási megbízás helyesen tartalmazta a H. O. Zrt. egyedi pénzforgalmi jelzőszámát. Az MNB rendelet 2. § 7. pontja szerint a pénzforgalmi jelzőszám olyan, az MNB rendelet 1. melléklete szerint képzett egyedi azonosító, amely a fizetési számla egyértelmű azonosítására szolgál. A pénzforgalmi jelzőszám és a név rövidített formában történő megjelölése alapján az alperes kétséget kizáró módon azonosíthatta azt a számlaszámot, amelyre a hatósági átutalási megbízás vonatkozott.
- [26] Nem tartotta megalapozottnak az alperesnek azt a hivatkozását, hogy nem köteles külső adatbázisból „kutakodni” a név azonosítása érdekében. A pénzforgalmi szolgáltatónál kezelt összegre vezetett végrehajtás eredményessége elsősorban a pénzforgalmi szolgáltatótól függ, amely olyan kiemelt jogi és össz társadalmi érdek, amelynek teljesítése körében az alperesnek a legnagyobb gondosságot tanúsítva kell eljárnia. Ez a követelmény fogalmazódik meg az MNB vizsgálati jelentésében is. Rámutatott, hogy az MNB ugyan a bírósággal ellentétben azt állapította meg, hogy az átutalási végzés visszautasítása formailag jogszerű volt, ennek ellenére elmarasztalta az alperest a nem megfelelő együttműködés miatt. Idézte a vizsgálati jelentésből, hogy a pénzforgalmi szolgáltatókkal szemben „az MNB általános elvárása, hogy megfelelően támogassák és hatékony módon együttműködjenek a végrehajtókkal, és a végrehajtói megkereséseket - különösen formai hibák esetében - proaktívan kezeljék.” Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint amennyiben az átutalási végzésen szereplő információk alapján a fizető fél beazonosítása kétséget kizáró módon

elvégezhető, akkor az alperes felelőssége fel sem merülhet.

- [27] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a per eldöntése szempontjából nem bírt jelentőséggel az alperesnek a perben előadott az a védekezése, hogy a végrehajtó az átutalási végzés „Közlemény” rovatát sem töltötte ki megfelelően. Az alperes ugyanis egy konkrét okra hivatkozással utasította vissza az átutalási végzés teljesítését. Amennyiben ennek mégis jelentősége lenne, az alperes ezen hivatkozása sem megalapozott. Az MNB rendelet 2. melléklet III. 2. pontja szerint a hatósági átutalási megbízás (3. melléklet 2. minta) „Közlemény” rovatában a benyújtás alapjául szolgáló határozat számát és a határozatot kibocsátó szervet fel kell tüntetni. Az átutalási végzés „Közlemény” rovata az alábbi szöveget tartalmazta: „.....:Fővárosi TörvényszékPolgári”. A „Közlemény” rovat így tartalmazta a végrehajtási ügyszámot és a végrehajtás alapjául szolgáló határozatot kibocsátó szerv nevét. Az adatok helyességének vizsgálata az alperesnek nem feladata, ehhez megfelelő adatbázissal sem rendelkezik. Erre hivatkozással az átutalási megbízás visszautasításának nem lett volna helye.
- [28] Az alperes által hivatkozott MNB rendelet 7. § (2) bekezdésének a jogvita elbírálása szempontjából nincs jelentősége, mert az arra az esetre vonatkozik, ha a fizetési megbízás kiállítása a kiállításra vonatkozó jogszabályi adattartalomtól eltér. Az átutalási megbízás adattartalma azonban a jogszabálynak megfelelő volt.
- [29] Az elsőfokú bíróság mindezek alapján azt állapította meg, hogy az alperes a hatósági elektronikus átutalási megbízás teljesítését jogszerűen nem tagadhatta volna meg. A perben nem volt vitás, hogy az alperes az adós rendelkezése alapjánforint kifizetését teljesítette harmadik személyek részére, ezért a Vht. 79/E. § (1) bekezdése alapján az alperes felelőssége ezen összeg erejéig fennáll. Az alperes a késedelmi kamat kezdő időpontját és mértékét nem vitatta, ezért az elsőfokú bíróság annak megfizetésére a keresettel egyezően kötelezte az alperest.
- [30] Mellőzte az alperes arra irányuló bizonyítási indítványának a teljesítését, hogy a bíróság szerezzé be az átutalási megbízás teljesítésének megtagadását követően a végrehajtó által a felperes részére adott tájékoztatást, továbbá tudakozódjon arról, hogy a felperes kezdeményezte-e ismételten az átutalási megbízás kibocsátását. Ezt azzal indokolta, hogy az indítványoknak a jogvita szempontjából nem volt jelentősége. A perköltségről az rPp. 78. § (1) bekezdése és a Rendelet 3. § (2) bekezdés a)-b) pontjai alapján határozott.

Fellebbezési kérelem

- [31] Az ítélet elleni fellebbezésében az alperes annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte.
- [32] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen és jogszabálysértően állapította meg, hogy az alperes az átutalási megbízás teljesítését jogszerűen nem tagadhatta meg. Idézte az MNB rendelet 2. melléklet II. pontját azzal, hogy az MNB rendelet 3. § (1) bekezdése szerint a pénzforgalmi szolgáltató a számlatulajdonost teljes vagy rövidített nevén tartja nyilván. A nevet úgy kell feltüntetni, hogy abból kétséget kizáróan megállapítható legyen a számlatulajdonos személye. A számlatulajdonos nevének rövidített formája kifejezés azt a ritkán előforduló esetet is rendezi, ha a rövidített név is meghaladja a 32 karaktert. Ha a teljes név nem fér ki, akkor az átutalási megbízásban az MNB rendelet 3. § (2) bekezdése alapján a cég rövidített nevét kellett volna feltüntetni, amelynek jelen esetben nem lett volna akadálya. Az átutalási megbízáson feltüntetett névben semmilyen utalás nincs a cégformára [Ctv. 3. § (1) bekezdés]. Az elsőfokú ítélet megállapításával ellentétben a hatósági átutalási megbízás nem tartalmazta az adós adószámát vagy cégjegyzékszámát, így az alperesnek az nem állt rendelkezésére. A fizető fél és a pénzforgalmi

jelzőszám összetartozását a teljes vagy rövidített név alapján tudja a bank ellenőrizni, és az MNB rendelet 3. § (1) bekezdése is ezeket a formákat ismeri el. A banknak az MNB rendelet 7. § (6) bekezdésében előírt kötelezettségeinek teljesítései a GIRO-rendszer korlátai között érvényesülnek. Idézte az 1/2002. (I. 17.) IM rendelet 19. § (2) bekezdését és a 17/2014. (XII. 23.) OBH utasítás 66. § (4) bekezdés q) pontját, illetve az (5) bekezdés i) pontját. Mindezekre tekintettel rámutatott arra, hogy a végrehajtó nem a végrehajtást elrendelő bírósági vagy közjegyzői ügyszámra, hanem a végrehajtói ügyszámra hivatkozott a közlemény rovatban, amely az MNB rendelet 2. számú melléklet III/2. pontban meghatározott adattartalomnak nem felelt meg, továbbá a kibocsátó szerv megnevezése is ellentmondásos volt. Mindezek miatt a végrehajtó az MNB rendelet 2. számú melléklet III/2. pontjában írt feltételek egyikének sem tett eleget, ezért a hatósági átutalási megbízást az MNB rendelet 7. § (1)-(2) bekezdései szerint a pénzforgalmi szolgáltató mérlegelés nélkül köteles volt visszautasítani. A felperesnek nem az alperessel, hanem a végrehajtóval szemben állhatott volna fenn kártérítési igénye a Ptk. 6:549. § (2) bekezdése alapján.

Fellebbezési ellenkérelem

[33] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

[34] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Fővárosi Ítéltábla a számú végzésében foglalt iránymutatást figyelembe véve folytatta le a megismételt eljárást, a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a tényállást helytállóan állapította meg. Az elsőfokú bíróság az ítéletében helyesen hivatkozott a Pft. 64. § (1) bekezdésére és helyesen értelmezte az MNB rendeletben használt fogalmakat. Az MNB rendelet 3. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel helyesen mutatott rá arra, hogy az MNB rendelet a számlatulajdonos megjelölésére a „teljes nevet” és a „rövidített nevet” összevonja a „számlatulajdonos neve” terminológia alá. Az MNB rendelet a „számlatulajdonos neve” alatt egyaránt érti a gazdálkodó szervezet teljes nevét és a rövidített nevét. Abból, hogy az MNB rendelet 3. § (1) bekezdése szerint a számlatulajdonos neve alatt a gazdálkodó szervezet teljes vagy rövidített nevét egyaránt érteni kell, az következik, hogy az MNB rendelet 2. mellékletében használt „számlatulajdonos nevének rövidített formája” fogalom sem lehet más, mint a számlatulajdonos teljes vagy rövidített nevének rövidített formája. Az MNB rendelet 2. melléklet II.1. pontja szerint a pénzforgalmi nyomtatványban a számlatulajdonos nevének rövidített formájaként a gazdálkodó szervezet teljes vagy rövidített nevének első, szóközöket is tartalmazó 32 karakterét és a pénzforgalmi jelzőszámot kell feltüntetni. Az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolásában a „rövidített név” és „a név rövidített formája” közötti különbségtétel értelmezésekor helytállóan értelmezte az MNB rendelet 3. § (1) bekezdését, és helytállóan mutatott rá arra, hogy a végrehajtó az adós teljes cégnevének rövidített formában történő feltüntetésével a pénzforgalmi nyomtatvány kitöltésére vonatkozó jogszabályi kötelezettségének eleget tett. Helytállóan emelte ki az ítéletének indokolásában a pénzforgalmi jelzőszám jelentőségét a fizetési megbízások teljesítésével kapcsolatban, amikor hivatkozott az MNB rendelet 2. § 7. pontjára. Helytállóan állapította meg, hogy a pénzforgalmi jelzőszám és a számlatulajdonos nevének rövidített formában történő megjelölése alapján az alperes kétséget kizáró módon azonosíthatta azt a számlaszámot, amelyre a hatósági átutalási megbízás vonatkozott. Helytállóan tulajdonított jelentőséget annak, hogy a pénzforgalmi szolgáltatónál kezelt összegre vezetett végrehajtás eredményessége elsősorban a pénzforgalmi szolgáltatótól függ, és ez olyan kiemelt jogi és köztársadalmi érdek, amelynek teljesítése körében az alperesnek a legnagyobb gondosságot tanúsítva kell eljárnia.

[35] Az elsőfokú bíróság helyesen fejtette ki azt is, hogy az alperes a hatósági átutalási megbízás visszautasításának konkrét okaként kizárólag a néveltérést jelölte meg. A közlemény rovatra történő utólagos perbeli hivatkozásnak nincs jelentősége. Helytálló következtetésre jutott annak

megállapításával, hogy az alperes az elektronikus hatósági átutalási megbízás teljesítését jogszerűen nem tagadhatta volna meg, és a végrehajtó rendelkezése ellenére teljesített harmadik személyek részére forintot.

- [36] Elemezte a bírósági végrehajtás megvalósulását biztosító törvényi garanciákat, és idézte a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 4. §-át, a Bszi. 160. § (2) bekezdését és a 162. §-át, a Pft. 21. § (2a) bekezdését, a 48. § (2) bekezdését, a 60. § (1) bekezdését, a 61. § (1) bekezdését, a 62. § (3) bekezdését, a 64. § (1) bekezdését és a Vht. 82/A. § (1) bekezdését. Álláspontja szerint az alperes a 107.V.0525/2017/73. számú hatósági átutalási megbízásban feltüntetett egyedi pénzforgalmi azonosító által fizető félként kizárólag a H. O. M. és Sz. Sz. Zrt.-t azonosíthatta. A hatósági átutalásban fizetésre kötelezett neveként megjelölt H. O. M. és Sz. rövidítés a fizető fél nevének azonosítására biztosított lehetőséget, mert az MNB rendeletben szereplő követelmény szerint tartalmazta az adós teljes nevének rövidített formáját. Az alperesnek a hatósági átutalásban közölt egyedi pénzforgalmi azonosító és a hatósági átutalásban közölt fizető fél teljes nevének rövidített formája alapján egyaránt lehetősége volt a Humán Operator Zrt.-t fizető félként egyértelműen azonosítani. Az alperes a Pft. 48. § (2) bekezdésének első fordulataiban, a Pft. 2. § 4. pontjában és az MNB rendelet 2. § 7. pontjában foglaltakra tekintettel a végrehajtó által a hatósági átutalási megbízásban közölt egyedi pénzforgalmi jelzőszám alapján a H. O. Zrt. fizetési számláját köteles volt azonosítani. Az alperes a Bszi. 162. §-a alapján a hatósági átutalási megbízásban közölt hibátlan, egyedi pénzforgalmi jelzőszám alapján köteles volt a végrehajtó rendelkezésének teljesítésére.
- [37] Jelentősége van annak, hogy az alperes a hatósági átutalási megbízás visszautasításakor a „Közlemény” rovat tartalmára visszautasítási okként nem hivatkozott, de arra jogszerűen nem is hivatkozhatott volna, mert annak vizsgálatára törvényi felhatalmazással nem rendelkezik. A végrehajtói intézkedés ilyen jogcímen történő visszautasítása sérti a bírósági végrehajtói intézkedéseinek teljesülését szolgáló garanciális törvényi rendelkezéseket [Bszi. 162. § és Pft. 64. § (1) bekezdés]. A pénzforgalmi szolgáltatót a „Közlemény” rovat tartalmának vizsgálatára az 1/2002. (I. 17.) IM rendelet és a 17/2014. (XII.23.) OBH utasítás sem jogosítja fel.
- [38] A felperes álláspontja szerint az alperes megsértette a Vht. 82/A. § (1) bekezdését azzal, hogy az általa mint pénzforgalmi szolgáltató által kezelt bankszámlákon a végrehajtás alá vont H. O. Zrt. adós rendelkezésére álló pénzüsségeket a bírósági végrehajtó kifejezett és egyértelmű rendelkezése ellenére nem vonta végrehajtás alá, és a végrehajtói letéti számla javára benyújtott hatósági átutalási megbízásban foglalt rendelkezés ellenére az adós bankszámláin ténylegesen meglévő pénzüsségeket nem helyezte letétbe a végrehajtói letéti számlán. Megsértette továbbá a Pft. 21. § (2a) bekezdését, mert a fizetési megbízásban szereplő név és egyedi azonosító fizető féllel történő egyezőségének megállapítására vonatkozó kötelezettségének jogellenesen nem tett eleget, és a végrehajtói fizetési megbízás teljesítéséhez szükséges fedezet elkülönítéséről nem gondoskodott. Megsértette a Pft. 60. § (1) bekezdését is, mert a pénzügyi fedezet hiánya miatt nem teljesíthető hatósági átutalási megbízást 35 napra nem állította sorba és az adós szabad rendelkezésű számláira érkező pénzek végrehajtás alá vonásáról nem gondoskodott. Tekintettel arra, hogy az önálló bírósági végrehajtó által kibocsátott 107.V.0525/2017/73. számú elektronikus hatósági átutalási megbízás teljesítését az alperes jogszerűen nem tagadhatta volna meg, a Vht. 79/E. § alapján helytállni tartozik és köteles megfizetni a felperesnek az elsőfokú bíróság által meghatározott marasztalási összeget.

A másodfokú bíróság döntése és annak indokai

- [39] Az elsőfokú bíróság ítéletének nem volt olyan rendelkezése, amely fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett, ezért a másodfokú bíróság teljes terjedelmében bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét [rPp. 228. § (4) bekezdés].
- [40] A fellebbezés megalapozatlan.
- [41] A másodfokú bíróság nem észlelt olyan lényeges eljárási szabálysértést, amely miatt az rPp. 252. § (2) bekezdése alapján szükséges lett volna a tárgyalás megismétlése.
- [42] Az elsőfokú bíróság a Fővárosi Ítéltábla-én kelt számú végzésében foglalt iránymutatásnak megfelelően folytatta le a megismételt eljárást, ennek során a kereset elbíráláshoz szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást annyiban pontosítja, hogy az elektronikus hatósági átutalási megbízáson a végrehajtó megjelölte az adós cégjegyzékszámát és adószámát is, míg az MNB rendelet 2. melléklet III. 2. pontja szerinti jelű nyomtatványon ezek az adatok nem szerepeltek. Az elsőfokú bíróság a jogszabályoknak megfelelő érdemi döntést hozott, a másodfokú bíróság teljes körűen egyetértett az elsőfokú bíróság által kifejtett indokokkal.
- [43] A másodfokú bíróság ezért az alperes fellebbezésére tekintettel csupán azt emeli ki, hogy a H. O. Zrt. adós fizetési számlája terhére a végrehajtó által kiállított, hatósági átutalási megbízásban szereplő rövidített név és egyedi azonosító (a pénzforgalmi számlaszám) fizető féllel való egyezősége megállapítható volt, mert a végrehajtó által feltüntetett rövidített név és pénzforgalmi számlaszám együttesen azonosítható volt a H. O. Zrt.-vel mint fizető féllel. Az alperes ezért a Pft. 21. § (2a) bekezdése alapján köteles lett volna azonnal elkülöníteni a hatósági átutalási megbízás teljesítéséhez szükséges fedezetet, vagy azt fedezet hiányában 35 napra sorba állítani.
- [44] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság által kifejtett indokoklás azon részével is, hogy az alperes a megbízás teljesítésének visszautasítását azzal indokolta, hogy a számlatulajdonos és a fizető fél (adós) neve eltér, ezért a perben ennek a visszautasítási oknak a helytállóságát kellett vizsgálni.
- [45] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét az rPp. 254. § (3) bekezdése szerint - visszautalva az elsőfokú ítélet helyes indokokra az rPp. 253. § (2) bekezdése alapján - helybenhagyta.

Záró rész

- [46] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért az rPp. 239. §-a alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdése szerint köteles megfizetni a felperes másodfokú eljárással, ügyvédi munkadíjban felmerült költségét. Ennek összegét a másodfokú bíróság a kifejtett érdemi tevékenységgel arányban a Rendelet 3. § (2)-(5) bekezdése és (6) bekezdése alapján állapította meg. A másodfokú bíróság észlelte, hogy az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 51. § (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel szükségtelenül fizetett meg a megismételt eljárásban ismételtenforint fellebbezési illetéket.
- [47] A másodfokú bíróság a határozatát a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.) Korm. rendelet 29. § (2) bekezdése és a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 143. § (1) bekezdése alkalmazásával tárgyaláson kívül hozta meg.

Budapest, 2020. október 27.

. Koday Zsuzsanna
a tanács elnöke

. Lupóczné dr. Krammer Edit
előadó bíró

. Pusztai Anita

bíró